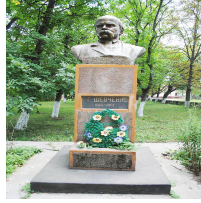

О. В. Мунтян

Луковиця

ЛУКОВИЦЯ – село Глибоцького району Чернівецької області. Луковиц. сільс. раді підпорядк. с. Кут і х. Фундоля. Знаходиться на р. Кордун (впадає за 4 км від села у Прут), за 40 км від райцентру та за 10 км від залізнич. ст. Чернівці-Південна. Площа 3 км². За переписом 2001, насел. складало 1412 осіб, станом на 2015 – 1308 осіб (українців – 93 %, молдован – 3 %, румунів – 3 %, росіян – 1 %). У Л. та її околицях виявлено поселення голіград., карпат. курганів, трипіл., лукашів., праз. типу, Лука-Райковец. культур. За нар. переказами, назва села походить від його власника Луки. Вперше згадується у писем. джерелах 1488. До 1774 Л. – під владою Молдов. князівства, яке перебувало у васал. залежності від Осман. імперії. Відтоді – у складі Австрії (від 1867 – Австро-Угорщина). 1892 відкрито школу. 1918–40 та 1941–44 – у складі Румунії, 1940–41 та від 1944 – УРСР. Нині у Л. – заг.-осв. школа, дитсадок, лікар. амбулаторія. Функціонує фольклорно-етногр. колектив «Буковина» (від 1995). Реліг. громади: УПЦ МП, п'ятидесятників. Пам'ятка архітектури заг.-держ. значення 18 ст. – дерев'яна Дмитрів. церква (1757) з кам'яною брамою та дзвіницею. Луковиц. церква є яскравим зразком будівель архаїч. безкупол. хатнього типу. Вона тризрубна, з п'ятигран. у плані апсидою, квадрат. навою та рівним їй за шириною п'ятигран. бабинцем. Бабинець перекритий низьким зрізаним чотиригран. пірамідал. верхом, апсида – восьмигран., нава – восьмигран. з заломом. Зовні перекриття сховані під високим, майже вдвічі вищим від зрубів, чотирискхилим, вкритим гонтом дахом. Винесення даху підтримують ступінчаті кронштейни, утворені випущеннями колод верх. вінців зрубів. Внутр. приміщення об'єднуються фігур. арками-вирізами. Обштукатурена прямокутна в плані брама з дзвіницею з'єднана з огорожею. У першому ярусі посередині облаштовано наскріз. прохід, у другому – 3 арки. Встановлено погруддя Т. Шевченка, пам'ятник «Мати Вітчизна». Серед видат. уродженців – ботанік, чл.-кор. Румун. АН [М. Гушуляк](#). У Л. тривалий час учителював письменник *Д. Макогон*. Тут минуло дитинство його дочки – письменниці [Ірини Вільде](#). 1953 у Львові вийшла збірка її творів «Нова Луковиця». У селі зберігся будинок, в якому мешкала родина Макогонів.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Луковиця / О. В. Мунтян // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-59195>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).